

ပညာရေးနှင့်
ကစားချင်း

လေ့ကျင့်ကူးရင့်

လွန်လေပြီးသော မနက်ဖြန်

အခန်း(၁)

ဆောက်လက်စအဆောက်အဦးက စင်္ကာပူဒီဇိုင်းချိုးဖြစ်ကာ ထိပ်နှစ်ဖက်ကကြည့်လျှင်သာ x ပုံစံမြင်ရမှာ ဖြစ်သည်။ ။ တခြားနှစ်ဖက်ကကြည့်တော့ ထောင့်မှန်စတုရန်းပုံ ခပ်နိမ့်နိမ့်သိပ်မကြီးသော အဆောက်အဦးဖြစ်သည်။ ။

ဒါပေမယ့် အဆောက်အဦးက မပြီးသေးပေ။ အောက်ထပ်တစ်ထပ်လုံးမှာ လည်း အဆောက်အဦ မပြီးသေးဘဲဖွင့်ဖို့ ပြင်ဆင်နေကြသည့် City mart နဲ့ ရှိုးရှမ်းတွေက ပြီးစီးနေကြပြီဖြစ်သည်။ ။

သူဒီတိုင်းပဲ အပေါ်ထပ်ကို တက်လာခဲ့ပြီး ထိပ်လှေကားကနေ ရုံးခန်း ထဲကို ဝင်လိုက်လျှင်.. ၊

"ကိုဆောင်း.."

မန်နေဂျာက ဝန်ထမ်းများ စားသောက်ဆိုင်ခန်းတွေဘက်က ခပ်သုတ်သုတ် တက်လာကာ.. ၊

"ရှေ့မှာ ကိုဆောင်း သူငယ်ချင်းရောက်နေတယ်.."

"သက်ကိုလား.. အိုခေ.."

သူအထဲဝင်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်ဖို့ ပြောလိုက်ကာ.. ၊

"မင်းကအပြင်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ.."

"ဪ.. မင်းမှ မရောက်သေးတာကိုး၊ နောက်ပြီး အဆောက်အဦက

လည်း အသစ်ပြန်လုပ်နေတော့ ငါက မင်းရှိသေးရဲ့ လားတောင် ထင်နေတာ.."

သူပြုံးလိုက်ကာ စီးကရက်မီးညှပ်သည့် ။ ပြီးတော့ သက်ကိုဆီကိုမီးခြစ် နဲ့ စီးကရက်ဘူးတွန်းပို့လိုက်ကာ..၊

"ဘာစားမလဲ.."

မေးပြီး နာရီကြည့်ကာ..၊

"ဘရေဖက်စ် အချိန်တော့မဟုတ်တော့ဘူး..ဒါပေမယ့် ငါလည်း ဘာမှ မစားခဲ့ရသေးဘူး.."

"ဒါဆိုပြန်ထွက်မယ်ကွာ..ငါလည်း အရမ်းပင်ပန်းလာတာ၊ အေးဆေး နားရင်း စကားပြောလို့ ရမယ့် တစ်နေရာရာပေါ့.."

"အင်း.."

အတွင်းရေးမှူးကိုခေါ်လိုက်ပြီး လိုအပ်တာမှာ ခဲ့လိုက်သည် ။ ပြီးမှ ပြန် ထွက်လာခဲ့တော့ ရှေ့ကပဲဖြစ်ကာ ဟိုအရင်ကထက်ပို၍ ပြောင်းလဲသွားသည့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံးကို သေချာသတိထားကြည့်ခဲ့၏။

စွယ်တော် စားတော်ဆက်ကိုရောက်ပြီး နောက်ဘက်ကန်စပ်နဲ့ နီးသည့် စားပွဲမှာ နေရာယူလိုက်ကြပြီး..၊

"မင်းနဲ့ မိုးဆက်လေ ဘယ်လိုလမ်းခွဲသွားကြတာလဲ.."

မေးလိုက်တော့ သူ့မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည် ။ ရုပ်လက်ရှည်အဖြူသည် စတစ်ကော်လံနှင့် ဖြစ်ကာ မိုးပြာရောင်ဖြူဖျော့ဖျော့ဘောင်းဘီရှည် နှင့် ရှင်းသန့်ဝင်းမှုန်နေသောမျက်နှာကို သက်ကိုကလည်း ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ပြီး စေ့စပ်စွာ အကဲခတ်လေသည် ။

စိတ်ရှုပ်သွားပုံပေါ်သည့် မျက်နှာက ဒီအကြောင်းမပြောချင်သလို ဟို ဒီ လွှဲတော့မလို ဖြစ်သွားသေးသည်။ ။ ပြီးမှ ပြန်ကြည့်၍ ...

"မင်း အဲ့ဒါသိချင်လို့ လာတာလား.."

"မဟုတ်ပါဘူး..မင်းရုံးခန်းမှာ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ပုံကို မြင်ခဲ့လို့ သတိ ရသွားတာ၊ ဘာလဲ..အဆင်မပြေခြင်းနဲ့ လမ်းခွဲကြတာလား.."

"ဆိုပါတော့ ... "

မိန်းဆွဲယူပြီး စားစရာမှာ နေတဲ့ အထိ မျက်နှာမကြည်တာကို သက်ကို အကဲခတ်မိကာ..၊

"ဆောရီးကွာ..မပြောချင်လည်း မမေးတော့ဘူး.."

"ဟုတ်တယ်..မပြောချင်ဘူး.."

"မပြောချင်ဘူးဆိုပေမယ့် မင်းမျက်နှာမှာ အစပြန်ပေါ်လာသလိုပဲ နော်.."

ပြောမနာဆိုမနာ သူငယ်ချင်းတွေမို့ မျက်စောင်းထိုးသလို အကြည့်က..၊

"ဟုတ်မှာ ပေါ့..မင်းမျက်နှာကြီးကို ဆွဲထိုးလိုက်ရင် ကောင်းမလား စဉ်းစားနေတာတွေ.."

သက်ကို ရယ်ကျဲကျဲဖြစ်သွားသည်။ ။ ပြီးမှ တစ်ဖက်ကဒေါသ အရှိန်ရှိနေသည့် မျက်နှာကိုကြည့်ကာ အတည်အတံ့နေလိုက်ပြီး..၊

"ငါကြားလိုက်တယ်..မင်းရဲ့ စေ့စပ်ပွဲပျက်သွားတယ်ဆိုတာ၊ ပြီးတော့ အဲ့ဒါကလည်း မိုးဆက်လေနဲ့ ပဲ.."

"ငါမပြောပြောအောင် တူးဆွနေတာလား သက်ကို.."

"ငါက မလေးရောက်နေတာ နှစ်နဲ့ ချီနေပြီကွ..မင်းတို့ သတင်းတွေ ဟိုတစ်စဉ်တစ်စကြားနေရပေမယ့် ခုထိသေချာမသိရဘူးလေ..မင်းကို လည်း ငါပြောပါတယ်၊ ဒီကောင်မင်းကို သဝန်တို့နေပါတယ်လို့ .."

"ဘာ.."

ဒေါသသံက လိုတာထက်ပို၍ ကျယ်လောင်နေသဖြင့် သက်ကို အံ့သြ သလို ပြန်ကြည့်၏။

နာမည်က ဆောင်းမျက်နှာ..၊

ဒီမျက်နှာ ပြုံးရယ်အေးချမ်းနေတာ သိပ်တော့မရှိခဲ့ဘူးထင်သည် ။ ရယ်နေတာထက် စိတ်တိုးမကျတာနှင့် သိသာသွားတတ်သော မျက်ခုံးတန်း တွေကြောင့် ဆောင်းမျက်နှာသည် တည်တည်တံ့တံ့ နေတတ်သော ယော ကျားတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့၏။

သူ့မှာ တက္ကသိုလ်မှာ တည်းက တွဲလာခဲ့သော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိသည် ။ သူက မိုးဆက်လေ ဖြစ်၏။ တခြားသူငယ်ချင်းတွေ ရှိသော်လည်း မိုးဆက်လေလောက် မရင်းနှီးကြသလို မိုးဆက်လေနဲ့ သာ အတွဲဆုံး.. ၊

သိပ်မရင်းနှီးသူတွေထဲမှာ အစက သက်ကိုပါခဲ့သည် ။ ဒါပေမယ့် ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းရှင်တွေ ဖြစ်လာကြမှ သူကအသေးစား လုပ်ငန်းရှင်အဖြစ် ဆောင်းမျက်နှာတို့ နဲ့ ပြန်ရင်းနှီးခဲ့တာဖြစ်သည် ။ ခုတော့လည်း သူလည်း ရယ်ယာဝင်တွေနဲ့ ချိတ်ဆက်မိဖို့ ကြိုးစားနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ကာ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့မည့် သူဌေးလောင်း.. ၊

"အဟမ်း.."

ဆောင်းမျက်နှာရဲ့ ဘာသံကြောင့် ပွားများ သွားရသည့် အတွေးတွေ

ကို ဖြတ်တောက်၍ .. ၊

"ဘာ..လိုက်တဲ့ အသံကလည်း လန့်တောင်လန့်တယ်..သဝန်တိုတယ် ပြောမိတာ ဘာမှားသွားလို့ လဲ၊ ဒေါက်တာငြိမ်းနဲ့ မင်းရင်းနှီးကြတယ် မိဘတွေကလည်း သဘောတူတယ်၊ အဲဒီတုန်းကလည်း သူပဲ.."

သက်ကို ဘယ်လို အဓိပ္ပါယ်တွေနဲ့ ပြောနေနေ မေးလည်း မမေးဘဲ သူပြောနေသည့် စကားတိုင်းအပေါ်မှာ ဆောင်းမျက်နှာအာရုံစိုက်ထားပုံက ကိုယ်ပြောသည့် စကားဆုံးသည် နှင့် သေမိန့်ချတော့မယ့်အတိုင်း.. ၊

"ဟုတ်တယ်လေ..ဒေါက်တာငြိမ်းက သူတို့ နဲ့ အိမ်နီးချင်းဆိုတာ နောက် တော့ပေါ်လာတာပဲ၊ ငါပြောချင်တာက သူငယ်ချင်းချင်း စည်းစောင့်သင့် တာကို ဒီကောင် မစောင့်ထိန်းတာပဲ.."

ဒီစကားကျမှ ဆောင်းမျက်နှာရဲ့ တွန့်ကုတ်နေသည့် မျက်ခုံးတန်းတွေ ခပ်ပြေပြေပြန်ဖြစ်သွားလျက် ...

"မင်းမသိတာတွေရှိသေးတယ်..ဘာမှ ဝေဖန်မနေနဲ့ .."

"မင်းကတော့ ခုချိန်ထိ သူ့ဘက်က ကာကွယ်နေတုန်းပဲ..အေးလေ တွဲခဲ့ကြတဲ့ နှစ်တွေလည်း နည်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ.."

မိုးဆက်လေကိုယ်တိုင် ဆောင်းမျက်နှာကို ဘယ်လောက်ခင်ခွဲသလဲ ဆိုလျှင် မိဘတွေနိုင်ငံခြားရောက်ကုန်တာတောင် သူတစ်ယောက်တည်း မြန်မာပြည်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး ဆောင်းမျက်နှာနဲ့ မခွဲမခွာ အလုပ်အတူ လုပ်နေခဲ့ တာ ဖြစ်သည် ။

အစတုန်းက မိုးဆက်လေရယ် သူ့ဦးလေးရယ် ဆောင်းမျက်နှာရယ် ကုမ္ပဏီကို သုံးဦးတည်းနဲ့ စတင်ခဲ့တာဖြစ်ကာ ငွေကြေးတောင့်တင်းသလို ဝါသနာနှင့် ဇွဲလုံ့လကြောင့် သိပ်မကြာခင်မှာ အရှိန်ရလာခဲ့သည် ။

နောက်ထပ်ပါဝင်လာသည့် ဝါရင့်စီးပွားရေးသမားတွေရဲ့ ရှယ်ယာ ပေါင်းလိုက်တော့ အရှိန်ပိုမြင့်လာခဲ့၏။ ဒါက မိုးဆက်လေရှိခဲ့တဲ့ အပိုင်း တွေ ဖြစ်သည် ။

"မင်းဆီမှာ မိုးဆက် မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ သူ့ဦးလေးရော.."

"ထွက်သွားပြီ.."

"ကျန်တဲ့ ရှယ်ယာရှင်တွေတော့ ရှိသေးတယ်ပေါ့.."

"ငါးဦးပဲ.."

"မင်းအများ ဆုံးမို့လား.."

"သိပ်တော့မကွာပါဘူး.."

ခပ်လျှိုလျှို ပြောနေတာမှန်းသိသည် ။ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စကိုသက်ကို ကလည်း ထပ်မမေးတော့ပါ ...

"တစ်ခုတော့ဖြေကွာ..မိုးဆက် မင်းရဲ့ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ငြိသွား တယ်မို့လား၊ မင်းဟက်တ်ထိနေတဲ့ ပုံက ဒေါက်တာငြိမ်းပဲလို့ ငါ ထင် တယ်.."

ဆောင်းမျက်နှာခေါင်းခါလိုက်တော့ သက်ကိုအံ့ဩသွားသည် ။ နောက်ထပ် စေ့စပ်တဲ့ တစ်ယောက်ကို သူမသိပေမယ့် လူကြီးချင်းသဘော တူတာသက်သက်နဲ့ စေ့စပ်ဖို့ လက်ခံခဲ့တာကိုတော့သိထားခဲ့၏။

"ဒါဆို.."

"အဲ့ဒီကိစ္စတွေကြောင့် ဆိုပေမယ့် မင်းထင်သလို မဟုတ်ဘူး .. သက် ကို..မိုးဆက်နဲ့ ငါ ဘာပြဿနာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သူနဲ့ ငါသိထားကြ တာနဲ့ တင် လုံလောက်တယ်..အဲ့ဒါက အချစ်ကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် အမုန်း

ကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် ပြန်လည်း မတွေးချင်ဘူး၊ ပြန်ပြောချင်စရာလည်း မရှိဘူး.. ငါ့ခေါင်းထဲမှာ သူ့အကြောင်း ပေါ်လာတိုင်း အဲ့ဒါတခြားတစ်ယောက်ကို ရင်ဖွင့်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သေချာတယ်.."

"အေးပါ..မင်းတို့ ဒီလောက်ဖြစ်ခဲ့တာဆိုရင်လည်း ငါမမေးတော့ ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့ စေ့စပ်မယ့် မိန်းကလေးတွေကို သူကကြိုက်.."

"သက်ကို ... မင်းကိုဒီအကြောင်းတွေ ထပ်မမေးဖို့ ငါထပ်ပြောစရာ မလိုတော့ဘူး ထင်နေတာ.."

သက်ကိုစကား တို့လို့ တန်းလန်းနှင့် ရှေ့မဆက်နိုင်ဖြစ်သွားသည် ။
ထိုစဉ် စားစရာတွေ ရောက်လာသဖြင့် စကားပြောခြင်းကနေ စားသောက်ဖို့ ဖြစ်သွားခဲ့လျက် ...

"မင်းအဆင်ပြေနေပြီလား.."

သက်ကိုက ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီး.. ၊

"မင်းနဲ့ တော့ ဘယ်တူမလဲကွ.."

"မေးရင်မေးတာကို ဖြေစမ်းပါကွာ..မင်းကိုမေးတာ ငါ့ကိုကြည့်ခိုင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး .."

သက်ကိုက ဝတ်ထားသည့် မီးခိုးရောင်ကုတ်အင်္ကျီကို ချွတ်၍ ပေါင်ပေါ်မှာ ပြန်တင်ထားလိုက်ကာ.. ၊

"ဒီဆိုင်က အဲရ်ကွန်းလည်း မကောင်းပါလား.."

"မင်းမှာ ဇောငါးတန်တစ်တန်မှ မပြတ်လို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့.."

"ဟုတ်တယ်..ငါ မင်းတို့ ကုမ္ပဏီမှာ ပဲ.."

"မရဘူး.."

"ဟမ်.."

"ရှိတဲ့ ရှယ်ယာတွေ တစ်ယောက်ချင်းပြန်အမ်းဖို့ ကြိုးစားနေတာ.. ထပ်လက်မခံဘူး.."

"ပြောတောင် မပြောရသေးဘူး.."

"မင်းဒါပဲ ပြောမှာ မို့လား.."

"အေးလေ..ဒါပေမယ့် မင်းတို့ ကုမ္ပဏီဒီလောက်အကြီးကြီးကို လုပ်ငန်းကြီးလာရင် တစ်ဦးတည်းပိုင်ဖြစ်နေလို့ မတိုးတက်ဘူးကွ..အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတစ်ခုရဖို့ ဒါရိုက်တာတွေ ပေါင်းဆုံဆွေးနွေးရတယ်.."

"အဲ့ဒီတစ်ခုကို အတည်ပြုဖို့ ဘယ်နှစ်ယောက်ထပ်လိုသလဲ.."

သက်ကိုပါးစပ်ပိတ်သွားတော့ ဆောင်းမျက်နှာက ပြုံးသည် ။

ပြီးတော့.. ၊

"မိတ်ဆွေရင်းရော မရင်းတာရော အကြံပေးတွေတိုင်ပင်ခံတွေ ငါမလို ချင်တော့ဘူး..လုပ်ငန်းကြီးကျယ်တိုးတက်လာတာလည်း အရှိအတိုင်းပဲ၊ ငါ့ ဘက်ကတော့ တစ်ယောက်တည်းနဲ့ နိုင်သလောက်လုပ်မယ်.. တင်ကျန်ခဲ့တာ ငါ့ဟာပေါ့.."

"လုပ် လာပြီ ခံစားချက်တွေနဲ့ .."

သက်ကို ဆောင်းမျက်နှာကို နားမလည်သလို ကြည့်လိုက်မိကာ နားလည်သွားခဲ့သည် ။ မိုးဆက်လေဆိုတဲ့ ကောင် ဘာတွေဒီလောက်တောင် မွှေသွားခဲ့သည် မသိ.. ၊

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရည်စားလုကြသည့် ပြဿနာပဲလို့ တွက်ထားလိုက်သည် ။ ထိုစဉ် သူတို့ စားပွဲနားကိုရောက်လာသည့် လူရိပ်သည် .. ၊

"ကိုဆောင်း.."

နှစ်ယောက်စလုံး လှည့်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ။

"ငြိမ်း.."

ဒေါက်တာငြိမ်းပါလားလို့ သိလိုက်ကာ သက်ကိုမျက်လုံးတွေက သူမကို တိတ်ဆိတ်စွာ အကဲခတ်လေသည်။ ။ အနီရောင်မြန်မာဝတ်စုံလေးနှင့် နဖူးကနေ ဆံပင်တွေကို ပွပွလေးသိမ်းလှန်ပြီး နောက်မှာ ဆံထုံးလေး ထုံး ထားလေသည်။ ။ ဘေးမှာ ကြိမ်ဆံထုံးလေးထိုးစိုက်ထားသဖြင့် သူမမျက်နှာ နုနုလေးမှာ ရင့်ကျက်မှုတွေ ထပ်ဆင့်သွန်းလောင်းထားသည့် နှယ် ...

သူမက ကိုယ့်ကိုစိုက်ကြည့်လိုက်သဖြင့် သက်ကိုရယ်ပြရခက် ဒီတိုင်း မသိသလိုနေရခက်နှင့် ...

"ဆောင်း..ငါပြန်နှင့် မယ်လေ.."

လို့ ပြောလိုက်မှ .. ၊

"ဪ..ရပါတယ်၊ ငြိမ်းက ခဏပဲ..နေပါ.."

"ထိုင်လေ.."

ဆောင်းမျက်နှာက ဖော်ရွေပျူငှာခြင်းကင်းသော မတည်မငြိမ်းမျက်နှာ နှင့် ထိုင်ဖို့ မေးဆတ်ပြကာ.. ၊

"တွေ့လို့ ဝင်လာတာလား.."

"ဟုတ်တယ်..ကိုဆောင်းအဆင်ပြေနေသလားလို့ ပါ.."

"ဟင်.."

ငြိမ်းက ခဏပဲထိုင်မှာ ကို သရုပ်ပေါ်စေတာထင်သည်။ ။ ဆလင်း ဘ

ကံခံကို ပခုံးကမဖြုတ်ဘဲ ရှေ့နည်းနည်းဆွဲပိုက်ကာ ခါးတောင့်တောင့်လေး ဝင်ထိုင်၏။

"ကိုဆောင်းဖုန်းတွေ ဆက်နေတုန်းက ငြိမ်းမကိုင်ခဲ့တာက.."

"ကိုယ်နားလည်ပါတယ်.."

"ဘာကိုနားလည်တာလဲ ကိုဆောင်း..ငြိမ်းပြောချင်တာက ပြဿနာတွေကြီးမားသွားတာ ကိုဆောင်းရဲ့ သူငယ်ချင်း ဝင်နှောက်လိုက်တာမှန်း ငြိမ်း ဘာသာသိခဲ့ရတယ်..သိတဲ့ အချိန်မှာ ကိုဆောင်းကဖုန်းတောင်မဆက်တော့ ဘူး.."

ဆောင်းမျက်နှာ စိတ်ရှုပ်သွားခြင်းကို ပေါ်လွင်စေသည့် မျက်ခုံးတန်းတို့ က တွန့်ကုတ်နေခဲ့လျက်..၊

"ဖုန်းဆက်တုန်းကတော့ မင်းပဲ နောက်မဆက်ပါနဲ့ လို့ ပြောတာပဲ ငြိမ်း.."

"ဒါပေမယ့် ... "

"မင်းတို့ ဘက်က ဆန့်ကျင်ဘက်ဖော်ထုတ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေကို ကိုယ်မသိဘူး..ကိုယ်သိတာက ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို လိုက်ဖြေရှင်းရအောင် ကိုယ် တို့ က ချစ်သူတွေလည်း မဟုတ်တော့.."

"ဒါပေမယ့် စေ့စပ်ဖို့ ထိ သေချာခဲ့ကြတာပဲ..ရှင့်ဘက်က စေ့စပ်ပါရစေလို့ ကမ်းလှမ်းလာတုန်းက ကျွန်မတို့ ချင်းချစ်သူတွေ မဟုတ်ကြသေးဘူးလို့ ငြိမ်းဘက်ကငြင်းခဲ့ရင် ရတယ်လေ..ဒါပေမယ့် လက်ခံခဲ့တယ်၊ ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရမယ်ဆိုမှ ကိုဆောင်းအဲ့လိုပတ်သက်မှုတွေ တိုင်းတာပြတာ ငြိမ်းနားမလည်တော့ဘူး.."

" မဟုတ်ဘူး ငြိမ်း..ကိုယ်ကိုယ်တိုင်မင်းကို စေ့စပ်ပေးပါလို့ လူကြီး

တွေကို ပြောခဲ့တာပါ။ ဒါပေမယ့်.."

"ပြောပါ..ငြိမ်းကို ကိုဆောင်းအထင် မလွဲနဲ့ နော်၊ ကိုဆောင်းနဲ့ တစ်က နေ ပြန်စချင်လို့ ငြိမ်းအခုရောက်လာတာ မဟုတ်ဘူး ..ကိုယ်နဲ့ စေ့စပ်ထား တဲ့ သူက အဲ့လို လုပ်သွားတယ်ဆိုတာ ငြိမ်းဘက်က အရမ်းထိခိုက်တယ် ..ကိုဆောင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း .."

"ကိုယ်ကထားခဲ့နိုင်တယ်.."

"ဘာကြောင့် လဲ.."

ဆောင်းမျက်နှာက နားလည်ရခက်သည့် အကြည့်တို့ နှင့် ငြိမ်းကိုစိုက် ကြည့်ရင်း အံ့ကြိတ်သည် ။ ဒါပေမယ့် သူအံ့ကြိတ်မိလောက်အောင် မျိုသိပ်ခံ စားနေရသည့် အစိုင်အခဲကငြိမ်းကိုမဟုတ်၊ ငြိမ်းနဲ့ လည်း မသက်ဆိုင်.. ၊

ဒါပေမယ့် ငြိမ်းကြောင့် ပဲဖြစ်လေသည် ။ သူမနဲ့ စေ့စပ်ပွဲပျက်စေချင်သော ရည်ရွယ်သူ၏ တာ့ဂတ်သည် .. ၊

"မင်းနဲ့ လည်း သိနေခဲ့တယ်မို့လား ... "

"မိုးဆက်လေကိုလား..သူနဲ့ ငြိမ်းသိနေတယ်လို့ ဘာလို့ ပြောနေတာလဲ ကိုဆောင်း..တစ်လမ်းတည်းနေခဲ့ဖူးတာနဲ့ တစ်လမ်းထဲမှာ ရှိနေတဲ့ လူအား လုံးသိနေရမှာ လား..သူတို့ မိသားစုတွေကို ဘယ်သူတွေမှန်း တောင် သေ ချာမမြင်ဖူးခဲ့ဘူး၊ ကုန်ကုန်ပြောရရင် မိုးဆက်လေဆိုတဲ့ လူကိုတောင် မြင် လိုက်တာနဲ့ မှတ်မိနေရုံပဲ.."

ငြိမ်းဘာကို ဒီလောက်တောင် ဒေါသထွက်နေသည် မသိ။ သက်ကိုက တော့ မဆိုင်သူတစ်ယောက်အဖြစ် ထိုင်နေရတာအတော်ကြီး မျက်နှာပူနေ ပြီ ဖြစ်သည် ။

"ကိုဆောင်းပြောချင်တာက သူ့ကြောင့် ဆိုတာ ငြိမ်း အစတည်းက သိနေသင့်တယ် ဆိုတာမျိုးလား.."

" မဟုတ်ဘူး ..သူ့အကြောင်းကိုယ်ကိုယ်တိုင်မှ မသိခဲ့တာ မင်းကို ဘာ လို့ အပြစ်တင်ရမှာ လဲ၊ ဒါပေမယ့်.."

ဆိုပြီး ဆက်မပြောတော့ငြိမ်းက စိတ်လောကြီးနေသည့် မျက်နှာ လေး နှင့် နားစွံနေ၏။ သက်ကိုလည်း ဆောင်းမျက်နှာကိုပဲ ကြည့်နေခဲ့ သည် ။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆက်တွဲစကားက ဒီအကြောင်းအရာမဟုတ်..

၊

"သူ လုပ်သွားသမျှ သူ့ဘက်က အဓိပ္ပါယ်တွေနဲ့ ချည်းပဲ.."

"ဒါပေမယ့်.."

"ကိုယ်လည်း ဘာမှ မသိလိုက်ဘဲ ကျန်ခဲ့ရတာငြိမ်း ... ဒါကြောင့် ကို ယ်မကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အမှားအတွက်ဖြေရှင်းဖို့ မလိုဘူးလို့ ပဲ ကိုယ်ထင် တယ်.."

"မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ခြေတော်တင်ပြီး ဖျက်ဆီးစွန့်ပစ်ဖို့ ဝန် မ လေးတဲ့ ယောကျ်ားဖြစ်သွားတဲ့ အတွက် ဘာမှ မထိခိုက်ဘူးပေါ့..အဲ့ဒီ လို ယုတ်မာပြီး ဒေါက်တာငြိမ်းဆိုတဲ့ မိန်းမကိုလည်း စေ့စပ်ဖို့ ကြိုးစား နေသေး တယ်လေ၊ အဲ့ဒီအဖြစ်ရောက်သွားတာလည်း ရှင်ကဖြေရှင်းဖို့ မလိုဘူးပဲ လား.."

"အခု အမှန်ကို မင်းသိသွားပြီပဲ.."

"ငြိမ်းတို့ မှာ အသိုင်းအဝိုင်းတွေ ရှိသေးတယ်လေ.."

"ငြိမ်း.."

မျက်နှာသည် ဒေါသကြောင့် တင်းနေခဲ့လျက် တစ်ခုခုပြောမလို့ စပြီး
မှ စားစရာတွေ ထပ်ရောက်လာတော့ သူ့ခဏငြိမ်နေလိုက်သည်။ ။ ပြီးမှ
.၊

"ကိုယ်မဖြေရှင်းဘဲနေတာ ဘယ်သူနစ်နာသွားမလဲ ကိုယ်မသိဘူး ..
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ဘယ်သူ့ကို နစ်နာပါစေဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့
လည်း မဟုတ်ဘူး ..ဒါပေမယ့် မင်းနစ်နာပါတယ်လို့ အခုလာပြောတဲ့ အ
တွက် ဆောရီးပဲ.."

"ဘယ်လို.."

"ကိုယ်ထင်တယ်..ကိုယ်က ဖောက်ပြန်ယုတ်မာတဲ့ လူ ဖြစ်သွားပေ
မယ့် အဲဒီလိုလူမျိုးကို မင်းလက်တွဲဖြုတ်လိုက်တဲ့ အတွက် မင်းမှာ မထိခို
က် နိုင်ဘူး.."

မဟုတ်ဘူး ... လက်တွဲဖြုတ်လိုက်ဖို့ ထိ ငြိမ်းကတဆုံး မထားနိုင်
တာ..၊

ရင်ထဲက စကားတွေကို မိန်းမသားတစ်ယောက်အနေနဲ့
ဘယ်လိုပြော ရမှန်း မသိပေ။ ကိုယ့်ကိုခေါက်ထားစာရင်းထဲ
ထည့်လိုက်ပြီဆိုသည့် ယောကျ်ားကို သူမဘက်က ဒီခံစားချက်တွေ
ထပ်ပြောနေဖို့ ရော လိုသလား..၊

ပြောနေရင်ရော ထူးမှာ မို့လို့ လား ...

ဒေါသရိပ်နဲ့ ခက်ထန်နေသည့် ဆောင်းမျက်နှာရဲ့ ပြတ်သားမှုက ကို
ယ့်ရဲ့ မာန်မာနတွေကို စိန်ခေါ်နေသည် သို့ရှိကာ တစ်ထိုင်တည်း ဆုံးဖြ
တ် လိုက်မိသည်။ ။

"မင်းအခု ကိုယ်နဲ့ အသစ်ပြန်စဖို့ စိတ်ကူးရှိနေတာလား ... "

"မရှိဘူး ... "

"ဒါဆို ပြီးနေပြီပဲ ... ကိုယ်မကောင်းဘူးဆိုရင် မှ ငနီသားထားတဲ့ စာမျက်နှာက ကိုယ့်ဘက်ခြမ်းမှာ ပါနေမှာ မင်းနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး.."

"ဒါဆို မေးဖို့ လို လာပြီ ..ငြိမ်းသိချင်လို့ ပါ၊ အခု ငြိမ်းတို့ ရှေ့ဆက်ကြ မယ်ဆိုရင်ရော..ဒါတွေကို ငြိမ်းသိပြီးသားပဲဆိုပြီး ရှင်မဖြေရှင်းဘဲ နေလိုက်မှာ လား.."

ဆောင်းမျက်နှာက မှုန်ကုတ်ကုတ်အကြည့်တစ်ချက်နှင့် တစ်ဖက်လှည့်ပစ်၏။

"ငြိမ်းဘက်က ထိခိုက်ဖို့ ရှိနေပါတယ်ဆိုရင်တောင်မှ ပေါ့.."

"ဆောရီးပါ..ကိုယ်အားလုံးထားခဲ့ပြီးပြီ.."

"ကျေးဇူးပါပဲ.."

ငြိမ်းကလည်း နေရာမှ ချက်ချင်းထရပ်သည် ။ သူမ ဒီထိရောက်လာပြီး ဖြေရှင်းချက်တောင်းနေရတည်းက ကိုယ့်ဘက်က လိုလားမှုရှိနေတာ သိသာနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ရှိပါစေတော့.. ၊

လှမ်းခဲ့မိသည့် ခြေလှမ်းကို နောက်ပြန်ဆုတ်လို့ ရချင်ရမည်။ အသွားမတော်တော့ တစ်လှမ်း။ ငြိမ်း ချက်ချင်းလှည့်ထွက်သွားလျှင် သက်ကိုတံတွေး မျိုမိရင်း.. ၊

"ဆောင်းမျက်နှာ.."

"မေးမနေနဲ့ ကွာ..စားစရာရှိတာစား.."

"အေးပါ..ဒါပေမယ့်.."

"နောက်မှ အေးဆေးပြောပြမယ်.."

"အဲဒါကို ပြောချင်တဲ့ အချိန်ကျမှ ပြောပါ ... အခုမင်းကို ဒေါက်တာ ငြိမ်းက ပြန်ဆက်ချင်လို့ ရောက်လာတာကွ.."

"သူနဲ့ ပြန်ဆက်ရဖို့ အတွက် သူခိုင်းတာကို ငါမလုပ်နိုင်ဘူး.."

ပေါင်မုန့်ကြက်ဥကြော်ပန်းကန်ကို စိတ်နဲ့ လူနဲ့ မကပ်သည့် မျက်နှာ နှင့် ကိုင်လိုက်သည်။ သက်ကိုစိုက်ကြည့်ကာ.. ၊

"သူခိုင်းတာကလည်း မင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ.."

"လာပြန်ပြီ.."

"မဟုတ်ပါဘူး..မင်းကကိုယ်မဟုတ်တာလေးကို ရှင်းပြရမှာ တောင်.."

"အဲဒါကိုပဲမရှင်းချင်တာ ဟုတ်တယ်လို့ ထင်ကုန်ကြလည်း ဂရု မစိုက်ဘူး ... မဟုတ်လောက်ပါဘူး ထင်နေကြရင်လည်း ဘာထင်ထင်ရှိပါစေ၊ ငါမကြားချင်တာ အဲဒီမိုးဆက်လေရဲ့ နာမည်.."

သက်ကို ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ နေလိုက်ရသည် ။ ဒါပေမယ့် ဘာတွေ ဖြစ်နေမှန်းမသိ.. ၊

အခန်း(၂)

"နေပါစေတော့ မေမေရာ.."

"ဘာနေပါစေလဲ သားရယ်..သားအသက် မငယ်တော့ဘူးနော်၊ မင်း အစ်ကိုတွေလည်း အိမ်ထောင်ကျ သားသမီးတွေရပြီး သူတို့ မိသားစု သူတို့ အလုပ်အကိုင်တွေနဲ့ ဖြစ်ကုန်ကြပြီ.."

"အဲဒါနဲ့ ပဲ.."

"ဟုတ်တယ်..သားအသက်သုံးဆယ်နှီးနေပြီ.."

"မေမေ့စကားကို ကျွန်တော်နားထောင်ခဲ့ပြီးပြီပဲ မေမေ.."

"အဲ့ဒါက ဒေါက်တာငြိမ်းရဲ့ ကိစ္စမှာ .."

"မေမေ..ကျွန်တော်ဧည့်သည် နဲ့ တွေ့ဖို့ ရှိသေးတယ်.."

"မိုးဆက်လေအကြောင်းပါလာရင် မင်းဒီအတိုင်းပဲ..ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါတော့ မင်းကိုစေ့စပ်ပေးမနေတော့ဘူး၊ တစ်ခါတည်း လက်ထပ်ပေးမှာ .."

"မေမေ့..."

"မင်းကို မန္တလေးပြန်လာဖို့ လည်း မခေါ်ဘူး..မေမေနဲ့ ကလေးရဲ့ အမေရယ် ကလေးရယ်.."

"ကလေး ဟုတ်လား.."

"နာမည်က မြပခြပ်တဲ့ ..ကလေးဆိုတာ အိမ်မှာ တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးမို့ ချစ်စနိုးခေါ်ကြတာပါ။ ကလေးဆိုပေမယ့် ကလက်တက်တက် လေး မဟုတ်ဘူး သား..ဆံပင်က ခါးကျော်တယ်၊ အရပ်အမောင်းလေး လည်း ကောင်းတယ်..ကိုယ်လုံးလေးလည်း လှ သွက်သွက်လက်လက် ထက်ထက်မြတ်မြတ်လေးရယ်.."

ဖုန်းပြောနေရင်း စိတ်မချမ်းသာခြင်းသည် စီးကရက်နဲ့ မီးခြစ်ကိုင်းပြီး အပေါ်ဆုံးထပ် ပန်းခြံနဲ့ ဆန်းရှိတ်မှာ ထွက်ထိုင်နေခဲ့တဲ့ အထိ။ ဒီစိတ် ဒီအတွေးက မပျောက်.. ၊

အမြဲတမ်းအလုပ်နဲ့ လက်နဲ့ မပြတ်အောင် ခေါင်းထဲမှာ လည်း အလုပ် ကိစ္စတွေချည်း ပြည့်နှက်နေအောင် အချိန်ကိုတစ်ချက်ကလေးမှ အလကားမ ထားဘဲ ကြိုးစားနေခဲ့တာတောင်မှ .. ၊

ဒီနေ့တော့ သူ့စိတ်တွေကို အလုပ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ နှစ်ထားဖို့ မဖြစ်နိုင် တော့မှန်း နားလည်လိုက်သည် ။ မနက်တုန်းက သက်ကိုနဲ့ ဆိုင်ထိုင်ကြတော့ ဒေါက်တာငြိမ်းနဲ့ တွေ့သည် ။ ပြီးတော့ သူ့စိတ်တွေ လွတ်တစ်ချက် မလွတ်မ ချက်နှင့် ထွေပြားလာခဲ့တာ ဒီည မေမေစီစဉ် တော့မယ်ဆိုသည့် မဂလာကိစ္စ ကြောင့် လုံးဝစုစည်းမနိုင်တော့ခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ရကာ.. ၊

"မင်းသိပ်ချစ်နေလို့ ဆိုရင် ငါမပြောပါဘူး..ကိုယ်တကယ် ချစ်တာ မသေချာဘဲနဲ့ လက်ထပ်တာက ဘယ်သူ့အတွက်မှ မကောင်းဘူးလေ.."

"လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားမနေစမ်းပါနဲ့ ကာလာရာ..ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝက မိန်းမယူဖို့ ထက် အများကြီး အဓိပ္ပါယ်ရှိတယ်ကွ.."

"ငါကတော့ရှင်းရှင်းပဲ..မိန်းမဆိုတာ သူငယ်ချင်းကောင်းတစ်ယောက်လောက် တန်ဖိုးမရှိပါဘူး.."

"မင်းက ငါ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်းပဲ..ကျန်တာငါ့အတွက် ဘာမှ မလိုဘူး.." တဲ့ ..။

မိုးဆက်လေရဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်များ စွာမှာ ကိုယ်ကတော့ မိန်းမတစ်ယောက် အမြန်ရရှိရေးကသာ ဘဝကြီးတစ်ခုစာလောက် အရေးပါနေသလို လို။ ဒရင်းဘက်ခံကို ပက်လက်လှန်ချပြီး ကောင်းကင်ကြီးကို မျက်နှာမူလိုက် တော့ လလည်း မရှိ ကြယ်ရောင်လည်း မလင်းသော အနက်ရောင် ကမ္ဘာကြီး တစ်ချပ်လို တစ်ပြင်လုံး မှောင်နဲ့ မည်းမည်း ...

နွေလယ်ယံညပေမယ့် မိုးသားမိုးရိပ်တွေတက်နေသည့် အဖြစ်ကို ဒီတိုင်းငေးနေရင်း ကိုင်လာခဲ့သည့် စီးကရက်ကိုထုတ်၍ မီးညှို့လိုက်သည် ။ ပြီး တော့ တရှိုက်သာဖွာလိုက်မိလျက် လက်ကြားညှပ်ရင်း ဒီတိုင်းပဲ လက် တန်းပေါ်မှာ တင်ထားလိုက်မိသည် ။

ဒါပါနဲ့ ဆို မေမေတို့ သူ့ကိုစေ့စပ်ပေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာသုံးခါ၊ ပထမဆုံးက ငြိမ်းနဲ့ ဖြစ်ကာ ထိုပွဲမှာ မိုးဆက်လေရဲ့ တိုက်ခိုက်နှုန်းက သာမန်ထက် မပိုခဲ့သေး။ နောက်တစ်ခါ ခင်မြတ်နိုးဦး.. ၊

သူမနဲ့ ကျတော့မိုးဆက်လေရဲ့ တိုက်ခိုက်နှုန်းက ပိုမြင့်လာခဲ့သည် ။ ကျောင်းတက်နေစဉ်တည်းက ချစ်သူထားဖို့ ရည်ရွယ်စဉ်ကစပြီး မိုးဆက် လေ ထူးခြားမှုတွေ ရှိလာခဲ့တာဖြစ်သည် ။ တစ်သက်လုံး သူငယ်ချင်းကောင်း လို နေလာခဲ့ပြီးမှ ကိုယ်ရည်ရွယ်သည့် မိန်းကလေးဆို မကြာခင် သူ့နောက် ပါသွားသည် ။

ကိုယ်နဲ့ ချစ်နေပြီဆိုရင်တောင် သူ့ရဲ့ ဟိုမလွတ် ဒီမလွတ် အပြောအဆို တွေကြောင့် မကြာခဏ ပြဿနာတက်ရ သကဲ့သို့ရှင်းရနှင့် မိုးဆက်လေ ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ရင် ရယ်မောမပျက်.. ၊

"ဘာလဲကွ..နောက်နေတာ အသိသာကြီးကိုယ့်စရာလား၊ မင်းကောင် မလေးကိုက သံသယစိတ်ကြီးလွန်းတာ"တဲ့ .. ၊

ဒေါသထွက်စရာလို့ တွက်ရမလား၊ သူပြောတာဟုတ်တာပဲဆိုပြီး ထားလိုက်ရမလား.. ၊

ထိုစဉ်က နည်းနည်းလေးတောင် သံသယမဝင်ခဲ့မိတာအမှန်။
တစ်ခါ တလေ သက်ကိုတို့ လည်း ရှိနေကြတာမို့
ဒီလိုပြဿနာမျိုးကြားပြီဆို.. ၊

"မင်းကောင် သိပ်မဟုတ်တော့ဘူး.."လို့ အမြဲပြော၏။

"ငါတို့ သေချာသိခဲ့တာ ဆောင်းမျက်နှာ..မင့်ကောင် ဖြူစင်နဲ့ တွဲတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီကောင် ဆေးထိုးတာ ဝါသနာကို ကြီးနေတာ.."

"ဝါသနာပဲကြီးပါစေဦးကွာ..ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွဲနေတဲ့ မိန်းမတွေ ကိုမှ ဒီကောင်ကဘာလဲ.."

သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက သူ့ထက်အရင်
ခင်မင်ခဲ့ကြတာတွေလည်း ရှိသလို သူ့လောက် တပူးတွဲတွဲမနေဖြစ်ကြ
ပေမယ့် ပြောမနာဆိုမနာ ခင်မင် ရင်းနှီးခဲ့နေကြတာကြောင့် စိတ်ထဲရှိ
တဲ့ အတိုင်း ဝေဖန်ကြသည် ။ သူကိုယ်တိုင် လည်း ဒါကိုအထူးတလည်
တွေးမကြည့်ခဲ့ဘူးပါ.. ၊

မိုးဆက်လေအပေါ် ငြိုငြင်စိတ် ဖြစ်သွားခဲ့ဖူးသည် ။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့
ရယ်ကျဲကျဲ ခပ်ပေါ့ပေါ့ဖြေရှင်းချက်တွေကြားမှာ ခိုင်လုံသော ဖြေရှင်းချ
က်မျိုး လည်း မဟုတ်ပေမယ့် သူမေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားတတ်ခဲ့
၏။

သူဒေါသနဲ့ တုံ့ပြန်ခဲ့ဖူးတာရှိခဲ့ရင်တောင်.. ၊

"ခွေးကောင်..မင်းသေတော့မယ်.." ဆိုပြီး လက်သီးဆုတ်ကြီးပြကာ
လက်မောင်းကို ခပ်နာနာထိုးလိုက်မိခြင်းသာ..။

သူရယ် မိုးဆက်လေရယ် ဟိုအရင်မပြေလည်ဖွယ် ဘာမှ မရှိခဲ့သော
နေ့ရက်များ စွာသည် ..။

အခန်း(၃)

"မင်း ဒီကောင်နဲ့ အလုပ်အတူလုပ်မယ် ဆိုရင်တော့ အတော်စိတ် ညှစ်ရလိမ့်မယ်ကွ.."

ဦးထက်ကောင်းက အစောကြီးတည်းက ဒီအပြောမျိုးနဲ့ သတိပေးသလို ပြောထားခဲ့ဖူးသည်။ ။

"လုပ်လေ ... လူငယ်တွေစီးပွားရေးကို စိတ်ဝင်စားကြတာ ငါတော့ သဘောကျတယ်၊ မင်းမိဘတွေလို စက်ရုံတွေနဲ့ ထုတ်ကုန်တွေနဲ့ လုံးထွေး ကြိုးစားနေရတာ အကျိုးအမြတ်များ ရင်များ မယ် ကိုယ့်ရဲ့ ရှင်သန်ခွင့် သက်တမ်းကို လျော့ချနေတာနဲ့ တော့တူတယ်ကွ..

..ဘာလို့ ဆို စဉ်းစားကြည့်လေ..လူရော စိတ်ရော ပင်ပန်းနေမှတော့ rest တိုင်းမိမှ မရှိတော့တာ၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကြီးတွေကို လက်ချိုးရေ လို့ ရပါတယ်..ငါကတော့ အားပေးတယ်၊ ငါ့တူပါနေတဲ့ အတွက် ငါလည်း ပါမယ်.."

ဘွဲ့ရပြီးတာနဲ့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းကို စတင်ထူထောင်ခဲ့ကြသည်။ ။ ဦးထက်ကောင်းရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဝါရင့်စီးပွားရေးသမားတွေ ထပ်ပြီးရှယ်ယာ ပါလာတော့ တိုးတက်သည့် အရှိန်အဟုန် က မြန်သည်။ ။

ဒီခေတ်မှာ တွင် ကျယ်နေသည့် ဈေးကွက်စီးပွားရေး စနစ်ကိုကြည့်ပြီး cosmetics ပစ္စည်းတွေပေါ်မှာ အားလုံးမျက်စိကျခဲ့တာလည်း လမ်းကြောင်းမှန်သွားခဲ့၏။ စီးပွားရေးပေါ်မှာ နှစ်ယောက်သား ဇောက်ချလုပ်

ခဲ့ ကြတာ တက်ညီလက်ညီနှင့် ဘာတစ်ခုမှ အဆင်မပြေစရာ အဖုအထစ် မရှိခဲ့ပေ..။

ဆောင်းမျက်နှာကို တစ်အိမ်လုံးက ကာလာလို့ ပဲခေါ်ကြသည်။ ဒီနာမည်ကို ကြားနေကျမဟုတ်သော မိုးဆက်လေက ကြားသွားခဲ့ပြီး..။

"ဘာလို့ ကာလာလို့ ခေါ်ကြတာလဲ.."လို့ မေး၏။

"ငါ့ညီမသိဘူးလား..မင့်ကောင်က ငယ်ငယ်တုန်းက ဒီလိုမဟုတ်ဘူးကွ၊ ယောက်ျားလေးသာဖြစ်တာ ဘိုမရုပ်လေး ကျနေတာပဲ... သူ့မျက်နှာမှာ ပါးမို့လေးတွေ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ဘာမှ ခြယ်တာ မဟုတ်ဘဲ နုရဲနေတာ၊ အဲ့ဒါကြောင့် ကာ လာလေးလို့ ခေါ်ခဲ့ကြရင်း ကာလာဖြစ်သွားတာ"

လို့ ဆောင်းမျက်နှာရဲ့ အစ်ကိုလတ်က ရှင်းပြပြီး ရယ်သည်။

ဒီနာမည်ကို မသိတဲ့ လူကမေးတိုင်း အိမ်သားတစ်ယောက်ယောက်က ရှင်းပြတိုင်း သူ့ဘဝက ဘိုမရုပ်ဖြစ်နေရသဖြင့် ဆောင်းမျက်နှာအသေ ရှက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာလာလို့ ခေါ်ရင်မကြိုက်..။

ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မခေါ်တဲ့ နာမည်ကိုပဲ ခေါ်မယ်ဆိုပြီး မိုးဆက်လေခေါ်ခဲ့တာကို သူ မတားနိုင်ပေ..။

"ငါကတော့ တခြားနေရာတွေမှာ မပေါ်လွင်ချင်ပါဘူး..ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ငါပဲထူးချင်တာ၊ မင်းရဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ငါလည်း ရရ မှာ ပေါ့.."တဲ့ ..။

ဘာကိုပြောမှန်းမသိပေမယ့် ကိုယ့်အတွင်းရေးအပြင်ရေး အလုံးစုံ သိထားမှ 'မင်းနောက်ကျောကို ဓားနဲ့ ထိုးလို့ ရမှာ ပေါ့..'လို့ သက်ကိုတို့က ပြောခဲ့ဖူး၏။

ဒါပေမယ့် မိုးဆက်လေကို သူခင်မင်ခဲ့တာ ယုတ်လျှော့မသွားခဲ့ ဘဲ ...

။

အခန်း(၄)

"ဟက်ချိုး.."

"ဘာဖြစ်တာလဲလူလေး ... နေမကောင်းဘူးလား.."

"ကောင်းတယ်ကြီးကြီး..ညက အပေါ်ဆန်းရှိတ်မှာ အိပ်ပျော်သွားတော့ လေတိုက်လို့ ထင်တယ်..ဟက်ချိုး.."

လက်ကိုင်ပဝါနဲ့ အုပ်၍ မျက်နှာလွဲနှာချေလိုက်ရင်း ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်မည်လုပ်မှ ..၊

"အန်တီမေ..အန်တီမေ.."

"ဟေ့.."

အိမ်ကကောင်မလေးတစ်ယောက် အပြေးရောက်လာကာ..၊

"အပြင်မှာ အစ်မတစ်ယောက် ရောက်နေတယ်..ဦးဆောင်းမျက်နှာနဲ့ တွေ့ချင်လို့ တဲ့ .."

"ဘယ်သူလဲ.."

"သမီးမသိဘူး..လှတာတော့ တော်တော်လှတယ်သိလား..ဟီး ဟီး.. သမီးသူ့ကိုမြင်တော့ ငေးနေမိလို့ .."

ဒေါ်မေလင်းက ဆောင်းမျက်နှာကိုမေးခွန်းပါသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် ကြည့်သည် ။ ဆောင်းမျက်နှာကမဖြေဘဲ အပြင်ထွက်မည်ပြင်လိုက်လျှင် ..၊

"သားမသွားနဲ့ ..စားစရာတွေ ပြင်ထားတာအေးကုန်လိမ့်မယ်၊ သွားစား.."

ဒေါ်မေလင်းက ဆောင်းမျက်နှာနဲ့ ချိန်းမထားသည့် လူမှန်းသိလိုက်သောကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာ အပြင်ထွက်လာခဲ့၏။ ဒီတံခါးကို အိမ်ကကောင်မလေးတွေက လူကြီးအမိန့်မရဘဲ ဘယ်တော့မှ ဖွင့်ပေးခဲ့တာမဟုတ်။

ဧည့်ခန်းကိုလွန်သည် နှင့် တံခါးအပြင်မှာ ရပ်နေသောမိန်းကလေးကို မြင်လိုက်ရသည် ။ စုဘူးမ ပြောရင်လည်း ပြောလောက်စရာပါ။ နီညိုနဲ့ ရှားရင့် ရောင်အပွင့်တွေကို ခူးနားနဲ့ ရင်ဘက်ပေါ်မှာ ပဲ ကပ်ထားသည့် ဆင်စွယ်ရောင် မြန်မာဝတ်စုံနှင့် ခပ်စောင်းစောင်းကိုယ်ဟန်က အမို့အမောက် အရှိုက်အဝန်း တို့ နှင့် ကိုယ်ပေါ်မှာ တစ်သားတည်းလို ကပ်ချပ်နေသည် ။

ပခုံးသာသာဆံပင်တွေက အဖျားနားမှာ ခပ်တွန့်တွန့် ကောက်ရုံလေး နှင့် အလယ်ခွဲ ဖြန့်ချထား၏။ နှာတံကော့ကော့လေးက ထင်းနေသည် ။ ထောင့်ချိုးလေးတွေပေါ်ကာ ထူပြည့်သည့် နှုတ်ခမ်းလေးတွေက နှုတ်ခမ်းနီဆိုး ထားတာဖြစ်နိုင်ပေမယ့် နဂိုအရောင်လေးလိုပဲ လှနေသည် ။

အနီရဲရဲဆလင်းဘက်ခံကို လွယ်ထားကာ စိတ်မရှည်သလို ဖျတ်ခနဲ လှည့်လာသည့် မျက်ဝန်းလေးတွေနဲ့ ဒေါ်မေလင်းအကြည့်ချင်း ဆုံသွားခဲ့၏။ အတုတပ်ထားသလား ထင်ရအောင် မျက်တောင်ကော့တို့ က ကော့နက်ရှည်လျားကြ၏။ ပြီးတော့ အပြာရောင်သိသာသော မျက်ဝန်းတို့ နှင့် .. ၊

"သမီးစောင့်နေရတာ ဆယ်မိနစ်တောင် ရှိနေပြီ.."

ဟင်..၊

အပြာရောင်သည် အေးချမ်းရမည့် အစား ဒေါ်မေလင်းကိုမြင်လိုက်သည် နှင့် ဒေါသရောင်စူးလက်သွားခဲ့၏။ စုဘူးမလိုပဲ ကိုယ်လည်း မြင်မြင် ချင်း ငေးမိသွားတာကြောင့် သူမရဲ့ ဆီးကြို ပြစ်တင်ခြင်းကို ခံလိုက်ရ ကာ..၊

"ဒီလိုရှိတယ်လေကွယ်..မင်းက ဖိတ်ကြားထားတဲ့ ဧည့်သည် မှ မဟုတ်တာ၊ နောက်ပြီးတော့ စောစောစီးစီးလေ.."

"သမီးကလည်း ခုပဲကားဂိတ်ကနေ လာခဲ့တာလေ..တည်းခိုစရာ ဆွေမျိုးလည်း မရှိတော့ ဒီကိုတန်းလာခဲ့တာပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အန်တီတို့ လုပ်ပုံက အိုဗာတင်းလွန်းပါတယ်.."

"ဘယ်လိုကွယ့်.."

"သမီးက ဒါရိုက်တာဦးကျော်ရှိန်ရဲ့ သမီးပါ.."

"ဦးကျော်ရှိန်ဆိုတာ ... "

"သမီးကို ဒီမှာ ပဲရပ်ခိုင်းပြီး အပြီးစစ်မေးမလို့ လား.."

"ဟင်.."

"ဒါဆိုလည်း နှစ်ခါဖြေမနေရအောင် ဦးဆောင်းမျက်နှာကိုပဲခေါ်ပေးပါ..ဦးကျော်ရှိန်ကိုတောင် မသိတဲ့ အန်တီကို ပြောနေလည်း အပိုပဲမို့လို့ .."

ဒေါသ ထောင်းခနဲဖြစ်သွားသည် ။ ထိုစဉ် ဆောင်းမျက်နှာက ခြေလှမ်းမှန်နှင့် ထွက်လာခဲ့လျက်..၊

"ဦးကျော်ရှိန်မှာ သမီးရှိတယ်လို့ မကြားမိဘူး.."

"ဪ..ဦးကျော်ရှိန်ဘာလုပ်လုပ် ရှင့်ကိုအသိပေးချင်မှ ပေးမှာ ပေါ့၊
နေပါဦး ဦးကျော်ရှိန်သမီးဖြစ်ကြောင်း ဘယ်လိုစစ်ဆေးချင်သေးလို့ လဲ..
"

တလက်လက်တောက်နေသည့် မျက်လုံးတွေကိုကြည့်ရင်း သူမတစ်
ကိုယ်လုံးကို မျက်လုံးက အလိုလို ရောက်သွားမိ၏။ ပြီးမှ ဖျတ်ခနဲ သတိ
တရ ပြန်လွှဲကာ.. ၊

"စုဘူး..တံခါးဖွင့်လိုက်ပါ.."

"ဟုတ်.."

စုဘူးက သော့ကိုင်ထားတာမို့ ရှေ့ကိုတက် လာပြီး ကမန်းကတန်း ဖွ
င့်သည် ။ သူမအထဲကို ဝင်လာပုံက ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာလို သွက်သွက်လ
က် လက်ဖြစ်နေ၏။ ဒါမှ မဟုတ် ပိုင်စိုးပိုင်နင်းလို့ ပြောရမလား.. ၊

ဒါပေမယ့် သူမကိုယ်ကနေ ဆွတ်ပျံ့ကျန်ရစ်သည့် ရိစုံရေမွှေးနံ့
ကြောင့် သူ့နှုတ်ခမ်းတွေ ပြုံးယောင်သမ်းသွားခဲ့သည် ။ ပန်းနံ့တွေထဲမှ
ရေမွှေးနှင်းဆီနံ့ကို သူအကြိုက်ဆုံး.. ၊

ကိုယ်တိုင်က ရေမွှေးဆွတ်တာ ဝါသနာမပါသလို သူများကိုယ်က
မွှေးတာနံ့တာ ဘယ်လိုရေမွှေးနံ့ဖြစ်ဖြစ် သူမကြိုက်ပေ။ သို့သော်
ဒီထဲမှာ နှင်းဆီရေမွှေးနံ့တော့မပါ.. ၊

"ဦးကျော်ရှိန်ရဲ့ သမီးဆိုတည်းက ချူဘာလို့ ရောက်လာသလဲဆိုတာ
ဦးဆောင်းမျက်နှာ သိသင့်တယ်.."

ဆိုဖာမှာ ထိုင်လိုက်တာနှင့် သူမပဲစတင်တိုက်ခိုက်လာကာ.. ၊

"ဦးဆောင်းမျက်နှာက ရယ်ယာအများ ဆုံးပိုင်ဆိုင်သူအဖြစ်နဲ့ ကုမ္ပ
ဏီကို ဖျက်သိမ်းဖို့ ကြိုးစားတယ်..ဘာမှ မတတ်နိုင်တဲ့ လူတွေက ကိုယ့်

အထုပ် ကိုယ်ပိုက်ပြီး လှည့်ပြန်ခဲ့တယ်.."

"မင်းအဖေကတော့ ရှယ်ယာကို မယူခဲ့ဘူး ... ဒါပေမယ့် သူဆုံးသွားတယ်၊ ဒါကြောင့် အဲဒီကိစ္စတွေကို မပြီးပြတ်ဘဲ ရပ်ထားလိုက်ရတယ်.. အခုမင်း ပြောချင်တာဘာလဲ.."

"သူ့အဖေရှယ်ယာတွေ ပြန်လိုချင်လို့ ဖြစ်မှာ ပေါ့သားရယ်.."

"ဟွန်း.."

သူမရဲ့ မဲပြုံးက နာကျင်မှုတွေနဲ့ ပါလား..၊

ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ ခုလိုပုံစံမျိုးဖြစ်ကြစရာ ဘာအကြောင်းမှ မရှိဘူး ထင်သည် ။ သူ့ဘက်က ဖျက်သိမ်းသည် ဖြစ်စေမဖျက်ဘူးဖြစ်စေ ဒီကုမ္ပဏီ ဒီနေရာကနေ ပျောက်ကွယ်သွားမှ နှုတ်ထွက်မည်ဆိုပြီး ခုထိကျန်ရစ်တဲ့ သူတွေလည်း ရှိနေတာပဲ..၊

"အခု မင်းဘယ်လိုဖြစ်ချင်တာလဲလို့ မေးသင့်ပေမယ့် မင်းက ဦးကျော် ရှိန်ရဲ့ သမီးဟုတ်မဟုတ် ဘယ်လိုသက်သေပြမှာ လဲဆိုတာကို အရင် မေးရ လိမ့်မယ်..ငါသိသလောက် ဦးကျော်ရှိန်မှာ သမီးမရှိဘူး၊ အသက်နှစ်ဆယ့် ခြောက်နှစ်အရွယ် သားတစ်ယောက်က လေတပ်ထဲမှာ အရာခံဗိုလ်.. နှစ် ဆယ့်နှစ်နှစ်သားအငယ်က သူ့အဒေါ်တွေရှိတဲ့ မဲဆောက်မှာ လိုက်နေတယ်၊ သေချာတာကဦးကျော်ရှိန်နဲ့ သူ့မိသားစုတွေ အဆင်မပြေကြတဲ့ အတွက် ဦးကျော်ရှိန်က တစ်ယောက်တည်း နေခဲ့တာ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီဆိုတာပဲ.."

"သူ့ဟာသူ တစ်ခြမ်းတည်းနေတယ်ပဲပြောပြော သူ့မိသားစုတွေနဲ့ ဘာလို့ အဆင်မပြေတာလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေမှာ ဘယ်လိုလျှို့ဝှက်မှုတွေ ရှုပ်ထွေးမှုတွေ ရှိနေသလဲ..အဲ့ဒါ ရှင်မသိနိုင်ပါဘူး.."

"ဟုတ်တယ်..ဒါပေမယ့် သူ့ရှယ်ယာကိုပိုင်ဆိုင်ချင်လို့ သေမှ ရင် ဘက်ထု ငိုပြလာတာလည်း ရှိနိုင်တာပဲ.."

ချူလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြောနေသည့် သူမကို စိုက်ကြည့်၍ ဆောင်းမျက်နှာက အေးဆေးပြောနေကာ..၊

"ခုထိ မင်းနာမည်ကိုတောင် ငါတို့ မသိရသေးဘူး.."

"နာမည်က ကြိုက်သလို ပြောလိုက်လို့ ရပါတယ်.."

သူမက မထီမဲ့မြင်ပြောရင်း ဆလင်းဘက်ခံဘေးအိတ်ထဲက ID ကဒ်တစ်ခုကို ထုတ်လိုက်ပြီး စားပွဲပေါ်ချသည် ။ ပြီးတော့ ဆောင်းမျက်နှာရှေ့ကို တွန်းပို့လိုက်၏။

မှန်ပြင်ပေါ်မှာ ရှောခနဲပြေးဝင်လာသည့် ကဒ်ကသူ့ရှေ့မှာ အတိအကျ ရပ်တန့်ဖွယ် မရှိသည် မို့ လက်နဲ့ ဖမ်းအုပ်ထားလိုက်ရင်း ဆောင်းမျက်နှာ တင်းသွားမိသည် ။ သူမက ခပ်လွန့်လွန့် အပြုံးနှင့် အေးဆေး..၊

"ကြည့်လိုက်မှ ပိုကောင်းသွားမှာ မို့ပါ..ကြည့် လိုက်လေ.."

ဒေါ်မေလင်းလည်း ဒီမိန်းကလေးအမူအရာ အပြောအဆိုတွေ ခပ်ရိုင်း ရိုင်းဖြစ်နေတာကို သည်းမခံနိုင်ဖြစ်ရရင်း..၊

"နာမည်ဘာဖြစ်ဖြစ် ထားလိုက်ပါ..မင်းက ဦးကျော်ရှိန်ရဲ့ သမီးမှန်တယ်ဆိုပြီး ဆက်ပြောရအောင်..အခု ဘာဖြစ်ချင်တာလဲဆိုတာ ပြောပြပါ လား.."

"အဲ့ဒီမေးခွန်းကို ဦးဆောင်းမျက်နှာမေးလာဖို့ စောင့်နေတာပါ ..."

မဆိုင်တဲ့ လူ ဝင်မမေးနဲ့ ဆိုတဲ့ သဘော..၊

ဆောင်းမျက်နှာနှင့် သူမမျက်လုံးချင်း ဆုံသွားခဲ့သည် ။ အပြာရောင်

လင်းနေသလိုရှိပေမယ့် ဒီမျက်လုံးတွေက သူ့ကိုရင်းနှီးနေသလို ခံစားနေရသည်။ ။ ဆောင်းမျက်နှာ မျက်ခုံးတန်းတွေ တွန့်ကုတ်သွားခဲ့၏။ သူမကိုယ့်ကို သိနေပြီး ဒေါသတွေအကျိတ်အခဲတွေနဲ့ စုဆောင်းပြင်ဆင်လာတာလား..။

ဒါပေမယ့် သူမကို သူလုံးဝမသိ..။

"ဟုတ်ပြီ ... အခုငါမေးပြီ မင်းဘာဖြစ်ချင်တာလဲ.."

ကဒ်ကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချလိုက်တော့ ကောက်ကြည့်မလိုဒေါ်မေလင်းလက်ပြင်မိသေးသည်။ ။ ပြီးတော့မှ သူမရဲ့ အကြောင်းသုံးပါးမရွေးသည့် နှုတ် ခမ်းဖျားက စကားလက်နှက်ကြောင့် မကိုင်ဖြစ်ဘဲ နာမည်ကိုပဲအမိအရ ဖတ် ကြည့်လိုက်မိ၏။

နှင်းဆီချူဆိုပါလား..။

"ချူဘာဖြစ်ချင်သလဲဆိုတာက နည်းနည်းတော့ရှင်းပြဖို့ ရှိတယ်.."

"မလိုဘူး..ငါလိုချင်တာအဖြေတစ်ခုပဲ၊ အဲ့ဒါ ငါပေးနိုင်တာ မပေး နိုင်တာ ဆုံးဖြတ်ဖို့ အတွက်.."

"ချူက ဖေဖေရှယ်ယာတွေကို ပြန်လိုချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး..ဒီမှာ လည်း အလုပ်မလုပ်ချင်ဘူး၊ ကုမ္ပဏီကိစ္စအဝဝကို ကိုယ်မနားမလည်ဘဲ ရှယ်ယာရှိနေတာကို အကြောင်းပြပြီးနေတော့ ဘာထူးမှာ လဲ ... "

"ငါမင်းဘက်က အခြေအနေကိုမေးနေတာ မဟုတ်ဘူး ..နှင်းဆီချူ.."

,

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချူဆုံးဖြတ်ချက်ကို ရှင်သိချင်တာ မဟုတ်ဘူး လား.."

,

သူ့မျက်နှာ မကြည်မလင်နဲ့ မျက်နှာလွဲ၏။ သူမက ပြုံးလိုက်ပြီး..၊

"ရှင်နဲ့ ဦးမိုးဆက်လေတို့ နှစ်ယောက် ဒီကုမ္ပဏီကြီးကို နှစ်ယောက် တည်းလက်ဝါးကြီးအုပ်ဖို့ အားလုံးကို ဖယ်ထုတ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေကို.."

"ဟေ့..မင်းပြောနေတာ ဘောင်ကျော်နေပြီနော်.."

"ဘောင်ဆိုတာ ချူမပြောသင့်တဲ့ စကားလား..ဟွန့် မပြောသင့်တဲ့ စကားကို ပြောနေတည်းက ပြောရဲလို့ ပြောနေတာဆိုတာ ဦးဆောင်းမျက်နှာ တွေးထားသင့်တယ်..ကုမ္ပဏီတစ်ခုရဲ့ စည်းကမ်းကျင့်ထုံးတွေကို ရှင်တို့ အားလုံးလုပ်ပါတယ်..ဒါကြောင့် လည်း ကုမ္ပဏီကိုဖျက်သိမ်း လျာထားအဖြစ်နဲ့ အတည်ပြုကြပြီး သဘောတူလက်မှတ်ထိုးကြတာပေါ့.."

"အဲ့ဒီတော့.."

"အဲ့ဒါတွေက ကြံစည်မှုတွေပဲ..ရှင်တို့ နှစ်ယောက် ပီပီရီရီ ကြံစည်တာတွေလေ၊ ဝါရင့်စီးပွားရေး ပညာရှင်တွေကို ခေါ်သွင်းတယ်..ပညာရပြီ ဆိုတော့ ပြန်ကန်ထုတ်တယ်၊ အရမ်းကို ကလေးဆန်ပါတယ်..အဲ့ဒါတွေကို ဖေဖေကသိနေခဲ့တယ်ဆိုရင် ရှင်ယုံမလား.."

မယုံဘူးလို့ ရင်ထဲမှာ ပြောလိုက်မိသည် ။ ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာတွေ ကိုးယောက်ရှိသည် ။ ဒီထဲမှာ သူတို့ လေးစားအားထားခဲ့တာ သုံးဦးပဲရှိသည် ။ ဦးကျော်ရှိန်ဆိုတာ သူတို့ အတွက် ချမ်းသာသူ တစ်ယောက်အဖြစ်ထက် ဘာမှ မပိုခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်..၊

နောက်ပြီး အတွင်းစကားမှန်သမျှ မိုးဆက်နဲ့ သူ ကုမ္ပဏီမှာ သိပ်ပြော ဖြစ်ကြတာ မဟုတ်ပေ။ အချိန်တိုင်းလိုလို အတူရှိနေခဲ့ကြသော သူတို့ အတွက် ဘယ်လိုစကားကိုဖြစ်ဖြစ် ညရောက်မှ ပြောဖြစ်ကြ

တာများ သည် ။

အပြင်မှာ ထွက်လည်ပြီး စားသောက်ကြရင်း ပြောဖြစ်တာတွေလည်း ရှိ၏။ အထူးသဖြင့် လျှို့ဝှက်အပ်သောစကား တွေ အကြောင်းအရာတွေဆို ပိုပြီး ဂရုစိုက်ခဲ့ကြ၏။ ဒါကို ဦးကျော်ရှိန် လို အနေအေးပြီး သူတို့ နဲ့ လည်း ထွေရောလေးပါးတောင် မပြောဖြစ်ခဲ့ သည့် လူတစ်ယောက်က သိနေသည် ဆိုတာ.. ၊

"ဘယ်လောက်ထိ သိနေသလဲဆိုရင် အခုရှင်နဲ့ ရှင့်ကုမ္ပဏီကို တစ် ထောင့်တစ်နေရာကနေ ထိခိုက်ယိုင်နဲ့ အောင် လုပ်ပစ်နိုင်တဲ့ အထိ အဲဒါ က သက်သေနဲ့ တကွ ရှိနေတာ.."

ဘာတွေပြောနေတာလဲ ဒီမိန်းကလေး..မသိရင် SMG ကုမ္ပဏီကြီးက ပဲ နောက်ကွယ်မှာ မကောင်းမှုတွေ ပူးတွဲလုပ် ကိုင်နေတာလိုလို။ ဒေါ် မေလင်းက တော့ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှ မသိပေမ ယ့် ဒီလိုမျိုးတစ်ပါး သူ ခြိမ်းခြောက် ပြောဆိုနေတာ ခေါင်းငုံ့ခံရလောက် အောင် မဟုတ်တာဘာမှ မရှိခဲ့ဘူးပဲ ယုံကြည်နေသူဖြစ်ရာ.. ၊

"သက်သေရှိနေတယ်ဆိုတာ မင်းက.."

"ကြီးကြီး ခဏ.."

ဆောင်းမျက်နှာက တားဆီးလိုက်တော့ အံ့သြသွားမိသည် ။ ဒါပေမ ယ့် ဆောင်းမျက်နှာရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကလည်း ထိတ်လန့်ဗျာများ နေတဲ့ ပုံ တစ်စက်မှ မရှိဘဲ တည်ငြိမ်နေကာ.. ၊

"ပြောပါဦး.."

သူမကိုပဲ မေးဆတ်၍ ဆက်ပြောခွင့် ပြုလိုက်သေးသည် ။ ချူက ဒေါ် မေလင်းကို ငဲ့ကြည့်ပြီးပြီးလိုက်ရင်း ...

"ချူမှာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိတယ်..အဲ့ဒါက ကုမ္ပဏီရှယ်ယာကို ပြန်လို ချင်တာလည်း မဟုတ်ဘူး ..ဖေဖေနေရာမှာ ဝင်ချင်တာလည်း မဟုတ်ဘူး .."

"ဆိုတော့.."

"ချူ ဘာရည်ရွယ်ပါတယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်သေးခင်အချိန်ထိ ဒီအိမ်နေမှာ နေချင်တယ်.."

ဒေါ်မေလင်း ကွက်ခနဲ မျက်နှာပျက်သွားသည် ။ ဆောင်းမျက်နှာ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

"တစ်ခုကတိပေးနိုင်တာက ချူဒီမှာ နေသရွေ့ ချူကြောင့် ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်ရဘူး..ပြီးတော့ အလွန်ဆုံးသုံးလ ကြာရင်ငါးလ.."

"မဖြစ်နိုင်ဘူး.."

"ဘယ်လိုမှ ကို မဖြစ်နိုင်ဘူး ကလေးမ.."

"ချူနာမည် နှင်းဆီချူပါ.."

"အေး..မင်းပုံစံ ဒီလိုဆက်ဆံရေးမျိုးနဲ့ .."

"ချူကလည်း ပြည်တော်ဝင်ခွင့် တောင်းနေတာမဟုတ်ပါဘူး.."

ဒေါ်မေလင်းကိုပြောပြီးမှ ဆောင်းမျက်နှာဘက် ဆတ်ခနဲပြန်ကြည့်ကာ.. ၊

"လက်ခံနိုင်လား..မခံနိုင်ဘူးလား ရက်စံအော်နိုးပဲ.."

ဒီတစ်ခါ ဆောင်းမျက်နှာ ဆုံးဖြတ်ရမှာ မို့ ဒေါ်မေလင်းမချင့်မရဲနဲ့ ငြိမ်နေလိုက်ရသည် ။ ချူနဲ့ ဆောင်းမျက်နှာ အကြည့်ချင်း ပြိုင်ဆိုင်စူးစိုက်နေခဲ့ပြီး ဘယ်သူကမှ မျက်လုံးမလွှဲပေမယ့် ချူနှုတ်ခမ်းလေးတွေ လွန်ခ

နဲ တွန့်သွားပြီး ပြုံး၏။

ဆောင်းမျက်နှာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သောအခါ..၊

ကြည့်စမ်း..၊

ဒေါ်မေလင်း ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တော့ဘဲ..၊

အခန်း(၅)

"ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ လူလေးရယ်..မိန်းကလေးတစ်ယောက် က ယောက်ျားပျိုတစ်ယောက်တည်း ရှိတဲ့ အိမ်မှာ မသိကျွမ်း မရင်းနှီးဘူးဘဲ နေခွင့်တောင်းရဲလိုက်တာ.. ဒီလိုမိန်းကလေးကို.."

"ကျွန်တော် စဉ်းစားပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာကြီးကြီး..သူ့ဘက်မှာ လည်း ဒီအလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားမှု မရှိဘူး၊ ငွေလိုတာလည်း မဟုတ်ဘူး ..ဒါကြောင့် သူလိုတာရဖို့ အတွက် သူနိုင်ရာနဲ့ အကျပ်ကိုင်တာ၊ ဒီအဖြစ်မှာ နောက်ထပ် ကောက်ကွေ့မှု မရှိဘူးလို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်တယ်.."

"ဘာကြောင့် ယုံတာလဲလို့ တော့ ကြီးကြီးမမေးချင်ပါဘူး..မိန်းကလေး က မပြောမဆိုရက်အောင် လှနေတာကိုး.."

"ကျွန်တော် သူ့ကိုသဘောကျလို့ မျက်စိမှိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး.."

"ဟုတ်နေရင်လည်း လူလေးကို အပြစ်မတင်ပါဘူး..ဒါပေမယ့် ကြီးကြီးကတော့ ချူဆိုတဲ့ မိန်းကလေး လုံးဝမရိုးသားဘူးဆိုတာ ခံစားမိနေတယ် ..သူ့ရင်ထဲမှာ နောက်ထပ်အစီအစဉ်တစ်ခု ရှိနေတာသေချာတယ်၊ အဲ့ဒါကို လည်း အခု သူလိုချင်တာကို ရအောင်ယူသွားသလို သူယူနိုင်ဦးမှာပဲ..အကြီး ကြီးလား မဆိုစလောက်လား ဆိုတာကတော့.."

"ကြီးကြီး စိတ်အေးအေးထားပါ..ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကိုရှင်းပါ့မယ်.."

ကော်ဖီသောက်နေရင်း အေးဆေးပဲ ကတိတွေ ပေးနေသည် ။ ၁၃၁

မေ လင်းကတော့ ပေါင်မုန့်မီးကင်စားနေရတာ ပေါင်မုန့်တင်မကဘဲ ကိုယ့်လည် ချောင်းပါ မီးကင်ခံနေသလို ခြောက်သွေ့နာကျင်နေသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ကော်ဖီကို ဆက်တိုက်မော့ပြီးမှ ပြန်ချကာ.. ၊

"မင်းအမေနဲ့ ဧည့်သည် တွေလည်း ဒီအပတ်မှာ ပဲ ရောက်လာကြမယ် ထင်တယ်..အိမ်မှာ မိန်းကလေး ချောချောလှလှလေးတစ်ယောက်နဲ့ ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်ကြမလဲ.."

"ချောတဲ့ မိန်းကလေးရော မချောတဲ့ မိန်းကလေးရော ကျွန်တော့် အတွက် ဘာမှ မထူးခြားဘူး ကြီးကြီး.."

"ဘယ်လို.."

"အဲ့လိုကိစ္စတွေ အဆင်မပြေဖြစ်သွားလည်း ဘယ်ဘက်ကိုမှ နှမျောတသဖို့ မရှိတာကိုပြောပြတာ.."

"ဖြစ်ရလေ လူလေးရယ်..မင်းလက်ထပ်တဲ့ အထိ မဟုတ်ပေမယ့် စေ့စပ်ဖို့ ပြင်လိုက်တိုင်း ပျက်ပျက်နေတာ ကောင်းတယ်မှတ်လို့ လား.."

"မကောင်းတာကို ကိုယ်လုပ်ယူနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ.."

ကော်ဖီပန်းကန်ကို ချလိုက်ပြီး နာရီကြည့်မိသည်။ ။ ပြီးတော့ နေရာမှ ထကာ.. ၊

"အဲ့ဒီမိန်းကလေး နိုးလာရင်လိုအပ်တာတွေ လုပ်ပေးလိုက်ပါ..ကြီးကြီး သဘောမတွေ့ဖြစ်နေရင်လည်း စုဘူးတို့ မကြည်အောင်တို့ ရှိတာပဲ.."

မင်းမှ အပြောကောင်းဆိုသည့် မျက်နှာနှင့် ဒေါ်မေလင်း ကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ။ ဟန်ဆောင်ကြိုးစားနေရမည့် ဆောင်းမျက်နှာလည်း အခန်းအပြင်

ရောက်တာ နှင့် နှုတ်ခမ်းအစုံက တင်းတင်းစေ့ပိတ်ထားခြင်းသို့ ရောက်
ကာ၊ ဖုန်းထုတ်၍ .. ၊

"သက်ကိုလား..အေး ငါ.."

"..... .."

"ဟုတ်တယ် ... ပြောစရာရှိလို့ ၊ မင်းအခုထွက်ခဲ့စမ်းပါ ... ငါနဲ့ ဟိုတ
စ်ခါ ထိုင်တဲ့ ဆိုင်လေ.."

"..... .."

"အေး..အဲဒီမှာ စောင့်နေ၊ ငါပြောစရာရှိ..ဟ.."

"ဒေါက်.."

ကားသော့ဖြုတ်ပြီး ဒီဘက်လှည့်လိုက်လျှင် နောက်မှာ ရောက်နေသ
ည့် လူရိပ်နဲ့ တိုက်မိမလိုဖြစ်သွား၏။ မတိုက်မိဘဲ လက်ထဲကဖုန်း လွတ်
ကျသွား ကာ ...

"မင်း.."

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ.."

ချူက ပခုံးနှစ်ဖက်တွန့်၍ လက်လေးဖြန့်ကာ လှောင်ရိပ်သမ်းသော
မျက်ဝန်းတို့ ဖြင့်.. ၊

"ရှင့်ကိုချူ ဘာမှ မလုပ်ရသေးဘဲနဲ့ .."

ဆောင်းမျက်နှာသည် နွေမျက်နှာဖြစ်သွားခဲ့လျက်.. ၊

"မင်းဘာလို့ ငါ့နောက်ရောက်နေတာလဲ.."

"ရှင့်ကိုစကားပြောစရာ ရှိလို့ လေ..ယောက်ျားကြီးမတန်မယ့် မိန်း

ကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်တာနဲ့ ဒီလောက်တောင် ထိတ်လန့်သွားရလား.."

နောက်ထပ် သူ့မျက်နှာ ရဲခနဲဖြစ်သွားတော့ သူမက လှလှပပလေး ပြုံး၍ .. ၊

"ဘာလဲ..ချူက ရှင်လန့်သွားလောက်အောင်..ရုပ်ဆိုး အကျည်းတန် နေလို့ လား.."

ပြောလိုက်မှ သူမကိုယ်ပေါ်ကို မျက်လုံးရောက်သွားခဲ့၏။ အားကစား ဝတ်စုံ ချိုင်းပြတ်လည်ဟိုက် ဆွယ်တာလေးကခါးတိုတို ဘောင်းဘီတို စင်း ကျားလေးက ပေါင်တိုလေးနှင့် နဖူးမှာ သားရေခေါင်းပတ်အကျားလေး ပတ်ထားသေးသည် ။

ဖွံ့ထွားသော ခါးတင်ရင်အားလုံးက စေ့စေ့ မကြည့်ရဲအောင် ညိ^{??} နေ သည့် အတိုင်း။ သူ့မျက်လုံးတွေကို ချက်ချင်းရုပ်သိမ်းကာ.. ၊

"ငါမင်းနဲ့ စကားပြောဖို့ အချိန်မရှိဘူး.."

"ချူမှာ ရှိတယ်..နေဦးဆို.."

သူမက ပြောရင်းထပ်ချပ်မကွာ လိုက်သည် ။ လှေကားထစ်တွေ ဆင်း မယ်ပြင်တော့ လက်ကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ကာ.. ၊

"ချူ ရှင့်ကားနဲ့ လိုက်မယ်.."

"ဘာ.."

သူမ မျက်နှာကိုကြည့်၍ မျက်နှာချင်းဆိုင် လှည့်ရပ်လိုက်ရင်း.. ၊

"မင်းပြောတော့.."

"ဟုတ်တယ်..ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေကို ချူ မကျွမ်းကျင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အိ

မိမှာ နေခဲ့တော့လည်း ချူကိုမလိုလားတဲ့ မျက်လုံးတွေရှေ့မှာ တစ်နေ ကုန် ဘာလုပ်နေရမှာ လဲ.."

"ဒါဆိုလည်း အစတည်းက မင်းကို ချစ်ခင်နွေးထွေးစွာ ဆီးကြိုမယ့် တစ်အိမ်အိမ်ကိုသွားဖို့ စဉ်းစားပါလား.."

"အိမ်တိုင်းမှာ အလိမ်အညာတွေ ရှိနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ.."

"ဘာပြောတယ်.."

"ဟုတ်တယ်လေ..ကိုယ်နဲ့ ပတ်သက်မှု ရှိထားတဲ့ အိမ်မှ နေလို့ ရမှာ ပေါ့.. "

ပြောပုံက ဟိုဒီကပ်ရိပြီးမှ အူကြောင်ကြောင်လုပ်ပစ်တာ။ တက်ခေါက် မိမလို ဖြစ်သွားပေမယ့် ကိုယ့်ရှေ့မှာ ရှိနေတာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆို တာကို သတိထား၍ ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရတာ.. ၊

"ဒီမှာ နှင်းဆီချူ..မင်းမျက်နှာနဲ့ နှုတ်ခမ်းပေါ်က ဘာလိုလို လျှို့ဝှက်တဲ့ အပြုံးတွေကို ထားခဲ့စမ်းပါ.."

"ထားခဲ့လို့ ဘယ်ရမလဲ..ဒါကြောင့် ချူဒီမှာ နေရတာကို.."

"မှန်တယ်..ဒါပေမယ့် ငါ့ကုမ္ပဏီကို ငါ့ထဲပြန်ရောက်ဖို့ အတွက် ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ်ခွင့်ရှိတယ်၊ ကုမ္ပဏီကို ဖျက်သိမ်းတော့မှာ လို့ ကြေညာခဲ့တာက.."

"ဘာကြောင့် ညာကြောင့် လို့ လုံးဝမပြောနဲ့ နော်..ရှင်တို့ ပြောထားတဲ့ ဗီဒီယိုရုပ်ကော့ဒ် ချူမှာ ရှိတယ်၊ ရှင်နဲ့ မိုးဆက်လေတို့ ရဲ့ ပစ်မလွဲတဲ့ မျက်နှာ တွေရယ် 'အဲဒီကိစ္စ မင်းစိတ်ချနေပါ..ငါကြည့်ရှင်းမယ်'လို့ အာမခံခဲ့တဲ့ မိုးဆက်လေရဲ့ .."

"နှင်းဆီချူ.."

"အင်း..ပြောလေ.."

သူ ဒေါသတွေဖြစ် ခံရခက်နေခဲ့သမျှ သူမကရယ်စရာဟာသတွေလို အပြုံးလက်စနှင့် နေရာတကာ..၊

"မင်းနဲ့ မိုးဆက်လေ ဘယ်လိုပတ်သက်သလဲ.."

"ဒါ ရှင်သိဖို့ မလိုပါဘူး.."

"ဖျက်သိမ်းဖို့ မဟုတ်ဘဲ ဖျက်သိမ်းတော့မယ်လို့ ကြေညာခဲ့တာ ငါ ဘက်က မရိုးသားဘူးဆိုတာ မှန်တယ်.."

"ဟွန်း.."

"ဒါပေမယ့် ငါဘယ်သူ့ကိုမှ မတရား မလုပ်ခဲ့ဘူး.."

"မရိုးသားတဲ့ စိတ်က အများကြီး ညစ်ထေးတယ် ဦးဆောင်းမျက်နှာ၊ စေတနာကို စော်ကားတာလည်း အပြစ်ကြီးတယ် ..."

သူမျက်မှောင်ကုတ်သွားတော့ သူမက မဲ့၍ ...

"ကုမ္ပဏီမှာ ရှိတဲ့ ဒါရိုက်တာတွေက ရှင်တို့ ထက်အသက်ကြီးတယ်.. ဝါရင့်စီးပွားရေး သမားတွေလည်း ဖြစ်တယ်၊ သူတို့ ကရှင်တို့ ကို လုပ်ချင်ကိုင် ချင်စိတ်ရှိကြတဲ့ လူငယ်တွေဆိုတဲ့ အမြင်နဲ့ အင်တိုက်အားတိုက် ကြိုးစားထူ ထောင်ပေးခဲ့တယ်..ရှင်တို့ ကတော့.."

"တော်တော့.."

သူတကယ် ဟုတ်ခဲ့သည် ။ ဒီလိုလူစားမျိုး မဟုတ်ခဲ့သော်လည်း ထိုပြဿနာမှာ သူတကယ် ကျူးလွန်ခဲ့တာမို့ သူက ဒီလိုလူစားမျိုး အမှန်တကယ် ဟုတ်ခဲ့လေသည် ။

ထို့ကြောင့် သူမ စွပ်စွဲနေတာတွေအပေါ် တန့်န့်ခံပြင်းနေပေမယ့် မချေပနိုင်။ ဒါမှ မဟုတ် မိုးဆက်လေကိုပဲ ပြေးရှာပြီး မျက်နှာစုတ်ပြတ် သတ်သွားအောင် ထိုးကြိတ်ပစ်ရမလား ...

ဒီကိစ္စကို အစပျိုးခဲ့တာ မိုးဆက်လေဖြစ်သည် ။ အခုသူပဲ အစဖော်ပြီး ပြဿနာထုပ်ကို လွှတ်ထည့်လိုက်သည် ။ ယောက်ျားချင်း မပြေလည်ကြ သည့် ကိစ္စမှာ ဒီလောက်တောင် အောက်တန်းကျရသလား ... ပို၍ ခံရခက် နေတာက နှင်းဆီချူက မိုးဆက်လေနဲ့ ဘာလဲ ...

"ချူကလည်း မလိုလားအပ်တဲ့ ပြဿနာတွေ ရှင်းမနေချင်ပါဘူး.. ရှင်သာ ချူဘာပြောပြော အေးဆေးခေါင်းညိတ်ဖို့ စဉ်းစားထားရင်ပြီးပြီ၊ ချူက ရှင်နဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေတာဆိုတော့ ရှင်သွားလေရာ လိုက်ချင် လိုက်မယ်..မလိုက်ချင် မလိုက်ဘူး၊ ရှင် မသွားပေမယ့် ချူက သွားချင်ရင် ရှင်လိုက်ပို့ပေးရမယ်..ရှင်ကို မပို့ခိုင်းတာလည်း ရှိရင်ရှိမယ်.."

သူမက တင်းမာခက်ထန်စွာ စိုက်ကြည့်နေသည့် ဆောင်းမျက်နှာကို ရဲရဲတင်းတင်း ပြန်ကြည့်ကာ.. ၊

"ရှင့်ဒေါသကို ရှင်မထိန်းဘဲ ချူနဲ့ အဆင်မပြေဖို့ စလာတာနဲ့ ..ဒီ ကုမ္ပဏီကြီး ဘယ်လိုညစ်ပတ်ပြီး အသစ်ပြန်စလာသလဲဆိုတာတွေ ချူ ဖွင့်ချမယ်. ... ရှင့်ရဲ့ ပါတနာတွေ အသိုင်းအဝိုင်းမိတ်ဆွေတွေ ဘယ်လို ထင်ထင် ဒီကုမ္ပဏီကြီး ပျက်စီးသွားလည်း ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုရင်တောင် ချူက အဲ့ဒီအဖြစ်ထဲမှာ ကိုယ်တိုင်ရေးထားတဲ့ ဗစစ လေးနည်းနည်းပါးပါး ထည့်ပေး လိုက်ရင်တော့.."

သူမက ကျေနပ်အားရစွာ ရယ်လိုက်ပြီး ...

"ရှင့်ဘဝကို ရှင်သေလောက်အောင်စိတ်ပျက်ပြီး 'အမေ ဘာလို့ အ

သက် ရှုတတ်အောင် သင်ပေးခဲ့တာလဲ'လို့ ရင်ထုငိုကျွေးရတဲ့ အဖြစ်မျိုး ရောက်သွားမှာ နော်.."

"မင်းတော်တယ်လို့ ထင်ရပါတယ်.."

"အလဲ့.."

"တကယ်က ငါမင်းလောက် မညစ်ပတ်ရဲတဲ့ အတွက် မင်းနိုင်နေတာ.."

"စိတ်ချမ်းသာသလို တွေးလေ.."

"စိတ်ချမ်းသာလို့ မဟုတ်ဘူး ..မင်းက မိန်းကလေးဖြစ်နေလို့ ၊ ရတယ်လေ.. it's ok .."

သူ လှည့်ထွက်သွားတော့ ချူမျက်နှာပေါ်က ခန်းခနဲ လှောင်ရိပ်တွေ ရုတ်ချည်း ပျောက်ကွယ်သွား၏။ ထိုအစား နာကျင်ဆွေးမြေ့သော မျက်ဝန်း တို့ က သူ့နောက်ကျောပြင်မှာ ငြိတွယ်ပါသွားခဲ့ရင်း အံလေးကြိတ်သည် ။

မျက်တောင်ရှည်တွေ တဖျတ်ဖျတ်ခတ်လိုက်စဉ်မှာ ရှိလက်စမျက်ရည် စတို့ ဝေ့သီနေလျက်.. ၊

အချစ်ကိုပဲ ဖန်ဆင်းယူလို့ မရနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ဆောင်းမျက်နှာ။ အမုန်းဆိုတာလည်း မုန်းစရာရှိမှ မုန်းလို့ ရတာ။ နောက်ထပ် ရှင် မသိသေးတာက အချစ်မှာ ဖွင့်ဆိုချက်တွေ များ ပြားစွာရှိနေပေမယ့် အမုန်းကတော့ တစ်ခုပဲရှိတယ်.. ၊

အဲ့ဒါက တုံ့ပြန်ခြင်း.. ၊

